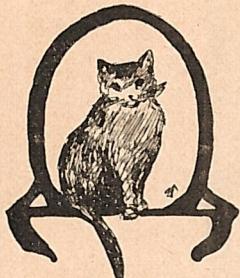

ПИСМО

отъ

Котенцето Памучко, до баща му
Котаранъ Котарановъ

Въ село Ябълково.

оброй ми татко, Котафане,

Съ настоящето си кратко пъсъмце ида да те поздравя и да ти изява моята дълбока къмъ тебе почитъ. Въ сѫщото врѣме ти изпращамъ моите синовни поклони.

Азъ съмъ живъ и здравъ. Пожелавамъ и на тебе добро здраве и честитъ животъ.

Моята малка господарка, която, нали помнишъ, ме донеси отъ село въ града, много ме обича и ме пои съ вкусно млѣчице. Ахъ, какъ ми е жално, за гдѣто не мога да ти налѣя въ този пликъ отъ това млѣкце, та да го поопиташъ и ти!

Едно само не харесвамъ на моята госпожичка: — много обича да ме кичи и облича въ разни прѣмѣни. Или ше ми покрие главата съ нѣкое шалче, или пѣкъ шапка ще ми гуди надъ ушитѣ. Прѣди малко тя бѣ покрила главата ми съ една копринена шапчица. Азъ мяукахъ, дѣрпахъ се, отмахвахъ шапчицата съ краче, но нищо не помогна. Тогава разгнѣвенъ,

